

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 22-04-23134 גיגי נ' בית דוד בן גוריון

מספר בקשה: 4

לפני כבוד השופט עדי הדר

שמעון גיגי

המבקש:

נגד

בית דוד בן גוריון

המשיבה:

פסק דין

לפני ביהמ"ש בקשה להסתלקות מתוגמלת מבקשה לאישור תובענה כייצוגית בהתאם לסעיף 16, לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו – 2006 ותקנה 11 לתקנות תובענות ייצוגיות, תש"ע-2010.

1. המבקש הגיש ביום 11.4.22 בקשה לאישור תובענה כייצוגית כנגד המשיבה בה טען שהמשיבה שלחה הודעות פרסום אסורות הכוללות תוכן פרסומי מובהק אשר מטרתו לגרום לציבור לרכוש שירותים בתשלום. זאת, מבלי לקבל אישור מפורש בכתב ומראש מחברי הקבוצה. עוד טען, שהמשיבה אף לא אפשרה למבקש וחברי הקבוצה לפנות אליה באמצעים מקובלים, ולבקש להסיר מרשימת התפוצה. המבקש ביקש להגדיר את הקבוצה בשמה מוגשת בקשת האישור "כל מי שהמשיבה שלחה אליו דבר פרסומת בניגוד להוראות סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982, בכל דרך שהיא החל מ- 7 שנים לפני הגשת הבקשה ועד למתן פסק הדין".

2. המשיבה הגישה תשובתה לבקשת האישור ביום 11.9.22. לטענת המשיבה, הבית מתקצב על ידי המדינה ואין לה אינטרס או כוונה להשאת וצבירת רווחים. עוד טענה, שהמסרונים נשוא בקשת האישור אינם מהווים דבר פרסומת לפי סעיף 30 לחוק התקשורת, מאחר ולא נשלחו במטרה לעודד הוצאת כספים. כמו כן, טענה, גם אם ייקבע כי המסרונים עונים על הגדרת "דבר פרסומת", הרי ששליחת המסרונים נעשתה בהתאם לחריג הקבוע בסעיף 30א(ג) לחוק: המסרונים נשלחו לנמענים שביקרו בעבר בבית בן גוריון או השתתפו בפעילויותיו ומסרו את פרטיהם לבית במטרה לקבל עדכונים אודות פעילויות הבית, וכן לנמענים שביקשו להצטרף לרשימת התפוצה של הבית באמצעות האתר או באמצעות הרשמה מקוונת לאירועים. כמו כן, טענה שענייננו לכל היותר בתקלה בודדת ונקודתית שנעשתה בתום לב שאינה מתיישבת עם הפרחת טענות חסרות בסיס בגין "הפרה שיטתית

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 22-04-23134 גיגי נ' בית דוד בן גוריון

ועקבית", ובוודאי אינה מצדיקה ניהול הליך ייצוגי מסורבל ויקר, במיוחד כשקיימת בחוק חלופה טובה יותר לתביעת פיצויים ללא הוכחת נזק מכח סעיף 30(א)(ג) לחוק התקשורת.

3. ביום 23.10.22 התקיים דיון בו ביהמ"ש קבע הבקשה לחקירת המצהירים. עוד טרם התקיים הדיון, הצדדים הגישו היום בקשה מוסכמת לאישור הסדר הסתלקות. במסגרת בקשת ההסתלקות, נטען שהצדדים הגיעו להסכמות לפיהם המשיבה תייעל את מערך משלוח הודעות הפרסומת מטעמה כך שזה יתאם את הוראות הדין.

דיון והכרעה

4. על פי הפסיקה, ככל שימצא בית המשפט כי התביעה על פניה איננה תביעת סרק, הנתבע קיים את שנדרש ממנו או התחייב לקיימו עוד טרם אישור הבקשה לתובענה ייצוגית, והמטרה הושגה, ניתן לאשר את בקשת ההסתלקות, כאשר מובהר כי הסתלקות כזו איננה מהווה מעשה בית דין ולכן אין בה להוות מחסום כלפי שאר הציבור מלהגיש תביעתם, אם ימצאו לנכון לעשות כן. ראו סקירת הפסיקה בת"צ (תא) 8473-04-20 עאמר נ' ד.ש.ש. (פורסם בנבו).

5. מכיוון שנטען שהמשיבה התחייבה ליעל שליחת ההודעות והפסיקה לעשות שימוש ברשימת התפוצה שכללה את המבקש, ביהמ"ש לא מוצא להוסיף ולדון בבקשה העיקרית. על פי הפסיקה, בנסיבות אלה, אין חובה להורות על פרסום ההודעה בדבר ההסתלקות או להורות על איתור תובע מייצג חליף. עלויות נוספות אלו מיותרות בנסיבות העניין (ראו לעניין זה – סקירת הפסיקה בעניין עאמר).

6. לכן, ביהמ"ש מאשר ההסתלקות.

7. לעניין הבקשה לפסיקת גמול ושכר טרחה, ביהמ"ש מפנה לדיון שערך בת"צ 10083-09-21 זוהר נ' שופמיינד בע"מ (פורסם בנבו),

8. ביהמ"ש מוצא להוסיף כי יש להבחין בין תביעות המוגשות לבימ"ש השלום ובין תביעות המוגשות בבית המשפט המחוזי, ואף בין תביעות שונות המוגשות לבימ"ש השלום, לעניין ההיקף האמתי של הנזק בו מדובר וככל שהנזק האמתי קטן יותר, יש לראות בכלי של הסתלקות מתוגמלת ככלי יעיל וראוי ולא דווקא חריג.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 22-04-23134 גיגי נ' בית דוד בן גוריון

9. לפי סעיף 16 לחוק, בבוא ביהמ"ש להכריע בבקשה לפסיקת גמול ושכר טרחה במסגרת הסדר הסתלקות מבקשת אישור תובענה כייצוגית, עליו לשקול שני שיקולים עיקריים: האם עלה בידי התובע המייצג ובא כוחו להצביע על עילת תביעה לכאורה נגד הגוף הנתבע; האם ההליך הייצוגי השיג תועלת עבור חברי הקבוצה. התועלת צריכה להיות ממשית ונוגעת לחברי הקבוצה. בנוסף, יש לשקול "שיקולי רוחב", ובפרט את הסכנות הגלומות בהסתלקות מתוגמלת למוסד התובענה הייצוגית ולציבור בכללותו ואת עניין הקבוצה והציבור הרחב, שקולם לא נשמע בהליך. לעניין זה ראו פסק הדין בעניין ת"צ 20-02-2992 **ציפורין נ' סקס סטייל 3000 (1995) בע"מ.**

10. כך נקבע כי משהגיעה הערכאה הדיונית למסקנה כי יש לפסוק גמול ושכר טרחה במסגרת הסתלקות, יש לעשות כן לנוכח העקרונות המנחים שבסעיפים 22 ו-23 לחוק, כאשר אין מדובר ברשימה ממצה של שיקולים. בעת פסיקת גמול ושכר טרחה יש משמעות ליצירת מדרג מבחינת שיעור הסכומים בהתאם לשלב בו הסתיים ההליך ולמידת החשיבות הציבורית הגלומה בהליך; כך נקבע כי שומה על בימ"ש לעשות שימוש זהיר בכלי של פסיקת גמול ושכר טרחה.

11. בצד הדברים הנזכרים הובהר כי בעניין הנדון אין "נוסחאות בית ספר" וההכרעה מסורה לערכאה הדיונית. ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בהחלטות בדבר פסיקת גמול ושכר טרחה, אך יש יסוד להרחבה מסוימת של פתח ההתערבות כאשר מדובר בהליכים ייצוגיים, בפרט לנוכח השלכות הרוחב לפסיקת גמול ושכר טרחה, ולעובדה שמדובר בכלי המשמש להתוויית מדיניות ראויה בתחום. הסכמת הצדדים בדבר פסיקת גמול ושכר טרחה היא בגדר המלצה בלבד, ויש לבחון אותה תוך שימת לב ל"בעיית הנציג". (ראו סקירת הפסיקה בעניין עאמר).

12. בעניינו, כתוצאה מהגשת בקשת האישור, המשיבה מתחייבת לפעול בהתאם להוראות חוק התקשורת ובהתאם הפסיקה את השימוש שעשתה בעבר ברשימת הנמענים של המבקרים אצלה ותיצור רשימה חדשה הכוללת אך ורק את מספרי הטלפונים וכתובות הדואר המקוון של מי שנרשמו לידיעון של המשיבה דרך האתר, או לאלה שנתנו את הסכמתם להצטרפות לרשימת התפוצה. מכאן שעולה שלמבקש עמדה עילת תביעה טובה. בנסיבות העניין, ובמיוחד היותה של המשיבה מוסד ציבורי שאמור להנציח את ראש הממשלה הראשון של מדינת ישראל, ביהמ"ש קובע שהסתלקות מתוגמלת הינה פתרון מאוזן וראוי. ביהמ"ש לא מצא שהתקיימו הנסיבות שפורטו בעניין ציפורין שהביאו ביהמ"ש שם לקבוע כי אין מקום לאשר תשלום גמול ושכ"ט.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 22-04-23134 גיגי נ' בית דוד בן גוריון

13. השקעת הזמן והטרחה של המבקש ובא כוחו בהליך נכון לשלב זה, מצדיקה פסיקת גמול. אולם, ביהמ"ש מוצא שיש להתערב בסכומים שסוכמו בשים לב להיקף הנזק הנטען וכן העובדה שהמבקש לא התייצב לדיון, לא הוגשה תגובה לתשובה וההליך מסתיים בטרם נחקרו המצהירים. לכן, ביהמ"ש קובע שהמשיבה תשלם למבקש גמול בסך של 500 ₪ וכן שכ"ט לבא כוח המבקש בסך של 8,000 ₪ בתוספת מע"מ, וכמו כן תשפה המשיבה את המבקש בגין חלקה הראשון של האגרה בסך של 3,093 ₪.

14. באשר לבקשה לפטור מהמחצית השנייה של האגרה, ביהמ"ש מפנה לניתוח של הסוגיה שערך בת"צ 21-05-2749 ערמון נ' טבסקו החזקות בע"מ ואח' (פורסם בנבו) (להלן: "עניין ערמון"). בענייננו, בקשת ההסתלקות הוגשה לאחר שהוגשה תשובה לבקשת האישור ולאחר שהתקיים דיון במעמד הצדדים. יחד עם זאת, נחסך זמן שיפוטי יקר עת הסכמת הצדדים תביא לביטול ישיבת שמיעת ראיות כך שניתן יהא לנצל זמן שיפוטי זה עבור הליכים אחרים. בנסיבות אלו, ביהמ"ש לא מוצא מקום למתן פטור מלא מאגרת המחצית השנייה, אלא פוטר מתשלום מחצית מאגרת המחצית השנייה. בהתאם להסכמת הצדדים המשיבה תשלם יתרת המחצית השנייה של האגרה.

סוף דבר

15. ביהמ"ש נותן תוקף של פסק דין לבקשת ההסתלקות, ומורה על מחיקת הבקשה לאישור תובענה כייצוגית, ודחיית תביעתו האישית של המבקש.

16. המשיבה תשלם למבקש גמול על סך של 500 ש"ח, ושכ"ט בא כוחו בסך של 8,000 ₪ בתוספת מע"מ וכן תשפה את המבקש בגין אגרת המחצית הראשונה ששולמה בסך של 3,093 ₪ ותשלם, בהתאם להסכמת הצדדים, מחצית המחצית השנייה של האגרה.

17. המזכירות תעדכן דבר מתן פסק הדין בהתאם לנדרש בפנקס התובענות הייצוגיות המנוהל במערכת הממוחשבת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 22-04-23134 גיגי נ' בית דוד בן גוריון

ניתן היום, כ"ז אדר תשפ"ג, 20 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט

